

mon Emil Ammitzbøll fra Det Radikale Venstre for deres tilslutning til forslaget og selvfølgelig også til Enhedslisten, som tilsluttede sig forslaget via hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Til ministeren og ordførerne fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti kan jeg blot beklage, at man ikke ønsker at være med til at rette op på denne åbenlyse diskrimination af nogle meget få børn her i Danmark. Jeg håber dog, at det videre udvalgsarbejde kan gøre, at vi alligevel finder en enighed, så alle børn af eneforældre kan ligestilles.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Samtykke til behandling

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Den sidste sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om beretning nr. 3: Beretning om skattefradragssagen.
Af Udvalget for Forretningsordenen.
(Afgivet 28/2 2007).

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg vil lige, inden vi starter ordførerrækken, sige, at det er aftalt, at der er 10 minutters taletid. Som ligeledes aftalt er det tilkendegivet over for regeringen, at den ikke forventes at deltage.

Jeg vil herefter starte ordførerrækken og give ordet til fru Birthe Rønn Hornbech.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo en ganske særlig debatform, Folketinget i dag betjener sig af. Debatformen findes ikke beskrevet i Folketingets forretningsorden. Tværtimod foreskriver forretningsordenen udvalgsarbejde og afgivelse af beretning som efterbehandling af rapporter fra undersøgelseskommissioner.

I Venstre finder vi, at debatten i dag, 9 måneder efter rapportens afgivelse, er komplet overflødig. Vi mener bestemt heller ikke, at der i de forhandlinger, partierne havde om proceduren om efterbehandlingen af undersøgelseskommissionsrapporter for år tilbage, lå, at udvalgsarbejdet skulle følges op af en debat i Folketinget, tværtimod.

Lad mig derfor ved indledningen til denne debat fastslå, at jeg ikke i dag kan føje nyt til Venstres politiske udtalelser, der fremgår af den offentligt tilgængelige beretning nr. 3, men det siger sig selv, at Venstre naturligvis ikke har villet lægge sten i vejen for de partier, der ønsker en debat med hinanden her i Folketingssalen. Vi synes blot ikke rigtig, der er noget nyt at drøfte. Der er ingen minister at drage til ansvar, ja, der er heller ikke nogen minister, der deltager i debatten.

Når debatten i dag ikke er beskrevet i Folketingets forretningsorden, skyldes det, at der i forretningsordenen netop er foreskrevet en ganske særlig fremgangsmåde for disse sager, en fremgangsmåde, som partierne har tilsluttet sig. Sagens genstand er beretning nr. 3 om skattefradragssagen. Forhistorien er følgende:

Folketinget modtog sidste sommer en rapport fra en undersøgelseskommission, der var nedsat for at undersøge den såkaldte TDC-sag. Undersøgelseskommissionen blev nedsat af regeringen med hjemmel i lov om undersøgelseskommissioner fra 1999. Loven drejer sig om nedsættelse af undersøgelseskommissioner, der bl.a. kan nedsættes for at forsøge at afklare, om der foreligger fejl og forsømmelser i en forvaltning.

Når det regelsæt overhovedet blev til, skyldtes det bl.a., at vi dengang fandt, at der savnedes klare regler for proceduren i forbindelse med de forskellige undersøgelsesorganers nedsættelse. Navnlig husker jeg, at der var en vældig diskussion om retssikkerheden for de berørte personer i en sådan sag. Princippet om forbud mod selvinkriminering er f.eks. et grundlæggende princip og bør naturligvis også gælde embedsmænd